

NOVETATS EN LLIBRES

TOPI FRANEL·LÒGRAF

Empar Arenas, Fina Mesquida i Carme Miquel. Materials visuals al servei d'un mètode per a ensenyar valencià a xiquets i xiquetes castellanoparlants.

**Gregal Llibres
(Consorti d'Editors
Valencians)**

ELS CAÇADORS SALVATGES

Salvador Jàfer

Poesia, núm. 39. Una voluntat de despullament, de reducció de l'aparell retòric tradicional, i la creació d'un nou llenguatge, ascètic i directe, en la darrera obra del poeta.

Tres i Quatre

VISIONS DE CADA HORA

Robert Saladrigas

Literatura juvenil. Dotze narracions fantàstiques que ens endinsen en els misteris de l'univers imaginatiu. Amb apèndix, propostes de treball i vocabulari a càrrec de Montserrat Camps.

Barcanova

ELS QUADERNS D'EN MARC (1)

Anònim

Col·lecció «La Cuca al Cau». Tercer títol de la primera col·lecció eròtica en català. Per primera vegada el sexe és viscut sense tabús i —encara que contat per un mascle— ens endinsa en la vivència de la dona.

El Llamp

OBRES COMPLETES 3 (1967-1980)

Mercè Rodoreda

«Clàssics Catalans del Segle XX», 26, 432 pàgs. Un nou volum de les Obres Completes d'aquesta insigne escriptora que inclou *Mirall Trencat*, *Semblava de seda* i altres contes, i *Viatges i flors*.

Edicions 62

SÍNTESI D'HISTÒRIA DE LA LLENGUA CATALANA

Carles Duarte i Àngel Massip

Adaptat al qüestionari de COU. Cinquena edició, corregida i augmentada. Reeditada «A llegir», núm. 2.

Edicions La Magrana

FONAMENTS DEL LLENGUATGE

Roman Jakobson
Morris Halle

Pròleg de Joan A. Argente i Joaquim Llíster. Biblioteca Universal Empúries núm. 5.

Editorial Empúries

LES POESIES DE JORDI DE SANT JORDI

A cura de Martí de Riquer i Lola Badia

Biblioteca d'Estudis i Investigacions, núm. 7, 376 pàgs. Edició molt acurada de l'obra completa de Jordi de Sant Jordi, acompanyada d'una versió modernitzada, d'un extens estudi.

Editorial Tres i Quatre

EL MÓN HISTÒRIC DE LES MASIES

Ignasi Terrades i
Sabort

Biblioteca de Cultura Catalana, 55. Conjectures generals i casos particulars.

**Curial Edicions
Catalanes**

ELS DICCIONARIS DE L'ENCICLOPÈDIA DICCIONARI DE LA LLENGUA CATALANA

Manual. Recomanat per l'Institut d'Estudis Catalans. 1.678 pàgines. 3 columnes. 80.000 entrades. Models de conjugació verbal regulars i irregulars. 1.800 ptes.

Enciclopèdia Catalana

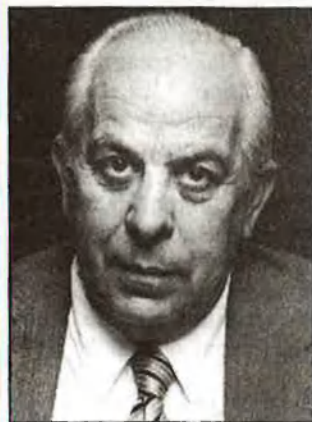
LLIBRERIA
TRES I QUATRE

Pérez Bayer, 7. Tel. 352 91 10. València, 2

Retrats de reüll

Ramón Izquierdo, sempre a punt

Es declara partidari, encara, de la «democràcia orgànica», però no dubta a beneficiar-se dels avantatges de la inorgànica, fins al punt que és diputat. No és estrany, perquè Miguel Ramón Izquierdo és dels qui sempre

Ramón Izquierdo

Victoria Garcia

volen estar amb qui mana. Féu la guerra al costat de la República, potser perquè això era més fàcil que córrer el risc de passar a l'altra banda. Amb el franquisme, ocupà càrrecs en el sindicalisme vertical falangista —fou president Provincial del Sindicat del Metall— i degà del col·legi d'advocats de València. Al setembre de 1973, fou designat alcalde d'aquesta ciutat, on havia nascut feia 53 anys. A continuació fou elegit «procurador a Cortes». Des del primer moment s'enfrontà amb els grups democràtics clandestins que lluitaven des de les associacions de veïns i, plenament conseqüent, començà a actuar com un anticatalanista furibund. No

dubtà a presidir un acte d'adhesió al règim, quan pel setembre de 1975 Franco féu afusellar uns militants d'ETA i del FRAP, enmig d'una forta campanya internacional de rebuig. Després d'un breu parèntesi (gener-febrer 1976) ocupà de nou l'alcaldia de València, fins a l'abril de 1979, quan es produïren les primeres eleccions municipals democràtiques. En el discurs de presa de possessió, no oblidà de parlar de la desapareguda «luz permanente encendida en El Pardo, que velaba por todos». A la vista de la situació creada per la desaparició de la «lucecita», fou un dels fundadors de la Unión del Pueblo Español. Fins al 18 de juny de 1976 no consentí a col·locar un petit retrat de Joan Carles I al saló de sessions municipals. El retrat de Franco, que hi presidia, no en fou retirat fins el novembre del mateix any, poc abans d'una visita del rei. Durant aquesta visita, Ramón Izquierdo s'entestà a fer el discurs de benvinguda en castellà, entre els crits contraris dels espectadors. Fins i tot el rei hagué d'advertir-li: «te dicen que hables en valenciano, Miguel». Ara segueix fent anticatalanisme, com a president d'Unión Valenciana. Soldat de la república, dirigent del sindicat vertical, alcalde franquista, «valencianista»... per a Ramón Izquierdo la qüestió és sempre la mateixa: no perdre mai, mane qui mane.